

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

Dyrekcja i Administracja Wydawnictwa: Ul. Królewska Nr. 5. Telefon: Centrala P. A. T. — 552-80. Redakcja i ekspedycja: Ul. Miodowa Nr. 22. Telef. redakcji 11-44-05. Telef. ekspedycji 11-75-28. Kasa czynna od godz. 8 i pół do 1 po pld., w soboty do godz. 12 w pld. Konto czekowe w P. K. O. — 730.

Oddziały „Monitora Polskiego”:

BIALYSTOK, ul. Marsz. Piłsudskiego 6, tel. 15-86; BIELSKO Cies., ul. Trzeciego Maja Nr. 8, tel. 27-32; BYDGOSZCZ, Grunwaldzka 7, tel. 15-74; GDANSK, Neugarten 27, tel. 240-79; GDYNIA, ul. Portowa, tel. 17-20; GRUDZIĄDZ, ul. Mickiewicza 26, tel. 304; KATOWICE, 3 Maja 23, tel. 565 i 1091; KRAKOW, Mikołajska 32, tel. 10499 i 10500; LUBLIN, ul. Kościuszki Nr. 3, tel. 16-57; LWOV, Rutowskiego 8, tel. 20 i 45; ŁÓDŹ, Piotrkowska 125, tel. 101-11 i 115-24; LUCK, Piłsudskiego 11, tel. 222; POZNAN, Al. Marcinkowskie-go 23, tel. 28-57 i 28-58; SOSNOWIEC, ul. Dębińska Nr. 11, tel. 11-99; TORUN, Łazienna 28, tel. 263; WILNO, ul. Wileńska 14, tel. 674 i 1785.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 227. Rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 19 sierpnia 1932 r. w sprawie umowy zbiorowej z dnia 22 czerwca 1932 r. mocy obowiązującej dla wszystkich cukrowni w województwie poznańskim.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 22 lipca 1932 r. o koncesjonowaniu wyrobu, naprawy i sprzedaży narzędzi mierniczych i o nadzorze nad nimi. (Dz. U. R. P. z dnia 9 sierpnia 1932 r., Nr. 68, poz. 630).

Rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 30 lipca 1932 r. w sprawie obowiązkowego zgłaszania zachorowań na twardziel (Rhinoscleroma). (Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 9 sierpnia 1932 r., Nr. 68, poz. 633).

Rozporządzenie Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 12 sierpnia 1932 r. w sprawie zmiany i uzupełnienia ordynacji pocztowej. (Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 19 sierpnia 1932 r., Nr. 71, poz. 647).

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia Władz Naczelnych.

—oOo—

227.

ROZPORZĄDZENIE Ministra Opieki Społecznej

z dnia 19 sierpnia 1932 r.

w sprawie nadania umowie zbiorowej z dnia 22 czerwca 1932 r. mocy obowiązującej dla wszystkich cukrowni w województwie poznańskim.

Na zasadzie rozporządzenia z dnia 23 grudnia 1918 r. o umowach zbiorowych, wydziałach robotniczych i pracowniczych i załatwianiu zatargów zbiorowych pracy (Dz. Ust. Rzeszy Niem. str. 1456) i § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 marca 1922 r. o przekazaniu Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej zarządu spraw pracy i opieki społecznej na obszarze b. dzielnicy pruskiej (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 168) zarządzam, co następuje:

§ 1.

Nadaję moc obowiązującą dla wszystkich cukrowni w województwie poznańskim umowie zbiorowej z dnia 22 czerwca 1932 r., zawartej w Poznaniu przez Związek Pracodawców dla cukrownictwa na Wielkopolskę z jednej strony a Związek Robotników i Rzemieślników Z. Z. P. i Polski Związek Zawodowy Z. Z. Z. Pracowników w Przemysle i Handlu z drugiej strony, przedłużającej warunki umowy zbiorowej z dnia 10 października 1931 r., ogłoszonej przy obwieszczeniu Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 23 grudnia 1931 r. („Monitor Polski” z 1932 r. Nr. 4, poz. 7).

Tekst powyższej umowy został ogłoszony przy obwieszczeniu Ministra Opieki Społecznej z dnia 26 lipca 1932 r. („Monitor Polski” Nr. 175, poz. 208).

§ 2.

Umowa, wymieniona w § 1 zostaje wciągnięta do rejestru umów zbiorowych powszechnie obowiązujących.

§ 3.

Przeglądanie akt rejestrowych Ministerstwa Opieki Społecznej dozwolone jest każdemu w godzinach urzędowych. Pracodawcy i pracownicy, dla których umowa wymieniona w § 1 jest na mocy niniejszego rozporządzenia obowiązującą, mogą żądać odpisów od stron, które umowę zawarły, za zwrotem kosztów.

§ 4.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Opieki Społecznej:

w z. (—) K. Rożnowski,

Podsekretarz Stanu.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 22 lipca 1932 r.

o koncesjonowaniu wyrobu, naprawy i sprzedaży narzędzi mierniczych i o nadzorze nad nimi.

Na podstawie art. 21 dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 r. (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr. 72, poz. 661) zarządzam, co następuje:

§ 1. Kto wyrabia, naprawia lub sprzedaje narzędzia miernicze w celach zarobkowych, obowiązany jest posiadać koncesję na dokonywanie tych czynności, wydaną przez właściwy okręgowy urząd miar. Do zajmowania się temi czynnościami wolno przystąpić dopiero po uzyskaniu koncesji i otrzymaniu świadectwa koncesyjnego.

§ 2. Nadzór ogólny nad tem, aby wyrób, naprawa i sprzedaż narzędzi mierniczych nie były dokonywane bez posiadania koncesji okręgowego urzędu miar, oraz aby osoby, posiadające koncesję na wyżej wskazane czynności, ściśle przestrzegały przepisów niniejszego rozporządzenia, jako też wszystkich warunków, na których koncesje zostały udzielone, należy do Głównego Urzędu Miar, bezpośrednio zaś nadzór — do okręgowych urzędów miar oraz do miejscowych urzędów miar.

§ 3. Obowiązek posiadania przewidzianej w § 1 koncesji nie dotyczy tych:

- 1) którzy zajmują się wyrobem lub naprawą narzędzi mierniczych w charakterze pracowników zakładów koncesjonowanych przez okręgowy urząd miar,
- 2) którzy zajmują się wyrobem, naprawą lub sprzedażą:

a) części narzędzi mierniczych, o ile nie stanowią one zasadniczych składowych części narzędzi mierniczych typów legalnych, podlegających przymusowi legalizacji. Jakże części narzędzi mierniczych stanowią ich części zasadnicze, określa Dyrektor Głównego Urzędu Miar;

b) przyrządów do mierzenia czasu.

Pozatem posiadania koncesji okręgowego urzędu miar nie wymaga sprzedaż:

- a) w aptekach — narzędzi mierniczych, mających zastosowanie przy pielęgnowaniu chorych (termometrów lekarskich i t. p.),
- b) w składach przyborów fotograficznych — menzur i wag dzwigniowych do 50 dkg nośności i
- c) w sklepach galanterijnych i sklepach z materiałami piśmiennymi — przyrządów rysunkowych (cyrkli, przenośników kątowych, przymiarów rysunkowych i t. p.), przymiarów wstępnych krawieckich i wag uchylnych do listów.

§ 4. Ubiegający się o koncesję na wyrób i naprawę narzędzi mierniczych powinien wykazać swoją sprawność techniczną, która polega na odpowiednim wyposażeniu warsztatu oraz na należytej umiejętności zawodowej ubiegającego się o koncesję lub conajmniej jednego stałego pracownika fachowego. Warunki powyższe powinny być przestrzegane przez cały czas korzystania z koncesji.

§ 5. Podanie o udzielenie koncesji na wyrób, naprawę lub sprzedaż narzędzi mierniczych należy wnieść do właściwego okręgowego urzędu miar za pośrednictwem właściwego miejscowego urzędu miar. Podanie to powinno zawierać:

- a) imię, nazwisko (firmę), przynależność państwową i miejsce zamieszkania (siedzibę firmy) ubiegającego się o koncesję,
- b) wyszczególnienie rodzajów narzędzi mierniczych, jakie patent zamierza wyrabiać, naprawiać lub sprzedawać,
- c) miejsca (przedsiębiorstwa, zakłady, warsztaty, sklepy i t. p.), w których dokonywać się mają czynności, koncesją dozwolone.

Podanie o udzielenie koncesji na wyrób i naprawę narzędzi mierniczych powinno pozatem zawierać:

- a) wykaz urządzenia i wyposażenia warsztatowego,
- b) dane, stwierdzające należyłą umiejętność zawodową petenta lub co najmniej jednego stałego pracownika fachowego.

Do podania należy dołączyć wypis z rejestru firmowego lub uwierzytelniony odpis świadectwa przemysłowego.

§ 6. Bez względu na zadośćuczynienie warunkom, wskazanym w §§ 4 i 5, okręgowy urząd miar może odmówić wydania koncesji ze względu na nieodpowiednie pomieszczenie (lokal), w którym mają się dokonywać objęte koncesją czynności, oraz z uwagi na interes publiczny, a w szczególności z powodu braku kwalifikacji moralnych osoby, ubiegającej się o koncesję. Przez brak kwalifikacji moralnych należy rozumieć przede wszystkim karalność za występki i zbrodnie, a także wielokrotną karalność za wykroczenia, zwłaszcza przeciwko przepisom obowiązującym o miarach i narzędziach mierniczych.

Wyżej wskazane przyczyny mogą również spowodować odwołanie już wydanej koncesji.

§ 7. Koszta, które ponoszą urzędy miar przy sprawdzaniu na miejscu warunków, przewidzianych w § 4, oraz pomieszczeń (lokal), w których mają się odbywać objęte koncesją czynności, obciążają ubiegającego się o koncesję bez względu na to, czy koncesja została udzielona.

§ 8. Koncesje są imienne, udzielane są osobom fizycznym i prawnym i nie mogą być odstępowane osobom trzecim. Koncesje są terminowe (na okres próbny) lub bezterminowe i mogą być odwołane w całości lub w części przez okręgowy urząd miar w razie nieprzestrzegania przez koncesjonariusza obowiązujących przepisów o miarach i narzędziach mierniczych, w szczególności przepisów niniejszego rozporządzenia, lub przekroczenia warunków, na których koncesja została wydana. Koncesja traci moc z chwilą śmierci osoby fizycznej, względnie z chwilą rozwiązania osoby prawnej, której została udzielona.

§ 9. Okręgowy urząd miar wydaje koncesjonariuszowi świadectwo koncesyjne. Świadectwo to powinno zawierać:

- a) imię, nazwisko (firmę) koncesjonariusza,
- b) miejsca (przedsiębiorstwa, zakłady, warsztaty, sklepy i t. p.), w których dokonywać się mogą czynności, dozwolone koncesją,
- c) rodzaje narzędzi mierniczych oraz czynności objęte koncesją, jako też wszystkie inne warunki, na których koncesja została udzielona.

Jeżeli koncesja została udzielona osobie, posiadającej kilka objętych koncesją przedsiębiorstw, zakładów, warsztatów, sklepów i t. p., okręgowy urząd miar wydaje oprócz świadectwa koncesyjnego odpowiednią ilość uwierzytelnionych odpisów tego świadectwa.

§ 10. Koncesjonariusz może wyrabiać, naprawiać i sprzedawać tylko takie rodzaje narzędzi mierniczych, które są objęte udzieloną mu koncesją i wyszczególnione są w świadectwie koncesyjnym, oraz dokonywać dozwolonych koncesją i wskazanych w świadectwie koncesyjnym czynności tylko w tych przedsiębiorstwach, zakładach, warsztatach, sklepach i t. p., które zostały przewidziane w koncesji i są wymienione w świadectwie koncesyjnym.

Do wyrobu, naprawy i sprzedaży rodzajów narzędzi mierniczych, nie objętych koncesją, oraz do dokonywania powyższych czynności w przedsiębiorstwach, zakładach, warsztatach, sklepach i t. p., nie przewidzianych w koncesji, koncesjonariusz może przystąpić dopiero po wyjednanu w okręgowym urzędzie miar odpowiedniego uzupełnienia posiadanej koncesji i otrzymaniu dodatkowego świadectwa koncesyjnego, względnie po zamianie świadectwa koncesyjnego na nowe.

Posiadający koncesję na naprawę narzędzi mierniczych może dokonywać dozwolonych koncesją czynności poza stałą siedzibą swego przedsiębiorstwa w czasowych warsztatach ruchomych po uzyskaniu zgody (na piśmie) okręgowego urzę-